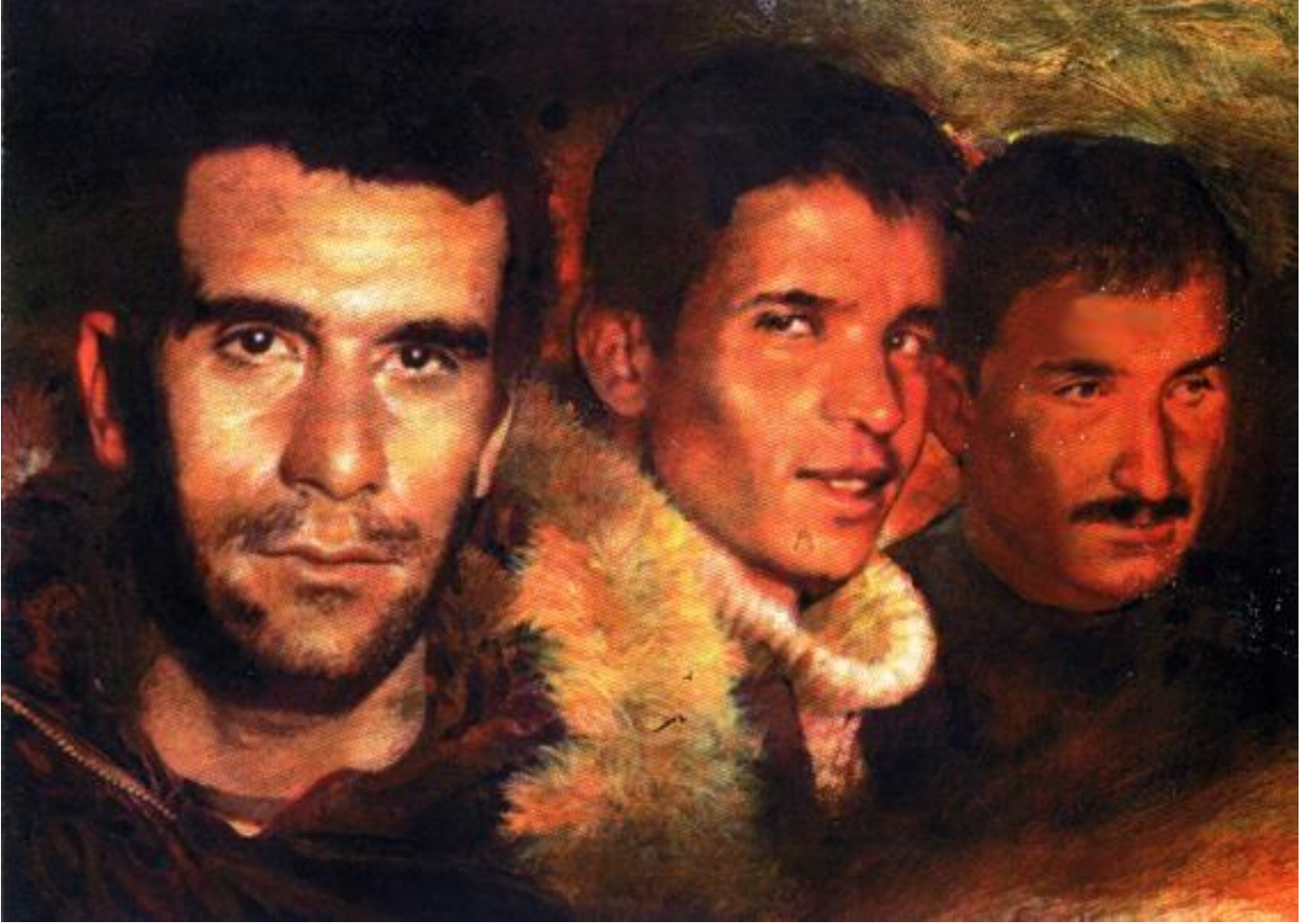

6 Mayıs: Ölümsüzleşebilmeyi Çağrıştıran Tarih!

İçeriği Yazan: [Editör](#) [1] Zaman: Salı, 25/05/2010 - 00:10

Yazar: Mehmet Halil ARIK

6 Mayıs... Tarihte pek çok 6 Mayıs'lar yaşanmıştır. Daha çok yaşanacaktır da... Aslında bir yılın, 365 gününde sıradan bir gündür 6 Mayıs. Ama bazen öyle bir olay olur ki o günü ölümsüz ve unutulmaz kılar.

Elbet yüzlerce tarihi olaya sayfa açmıştır 6 Mayıs'lar. Önemli kişiler doğmuştur, ölmüştür, yasalar geçmiştir parlamentolardan, hapislikler başlamıştır, cezalar bitmiştir. Mutluluklar kadar acılara da tanıklık etmiştir her gün, her tarih gibi 6 Mayıs'lar da.

Ama bir 6 Mayıs vardır ki, kör gecenin saat; 1.00'i ile 3.00 arasında yaşanan; o yılın tüm günlerine, 1972'nin 365 gününe rahmet okutacak kadar acı, bir o kadar da onurlu bir drama sahne olmuştur o yılın 6 Mayıs'ı. Aradan geçen 38 yıllık süre bile, bu 6 Mayıs'ta yaşanan acıyı küllendirmeye yetmemiş, yaşanan onuru gölgeleyememiştir.

Sehpa önünde sorulan en haksız en acımasız hesabın tarihidir bu 6 Mayıs! Aynı zamanda ölümsüzleşebilmenin!

Önce birincisi alınmıştır hücrelerinden, ayakkabılarının bile bağlanmasına fırsat verilmeden. Son hazırlıkların tamamlanması bahanesiyle, başgardıyan odasından biraz sonra can vereceği idam sehpası seyrettirilmiş kendisine. Ve gecenin gongu 01.00'i vurmaktadır. Vakit tamam denmiştir kendisine. Bir "hadi eyvallah!" çekmiştir çevresindekilere, vakur adımlarla idam sehpasına yürürken. Ayakkabılarının düşmemesi için bağlanmasını istemiştir son talep olarak. Çift katlı ilmik boynuna geçirildiğinde haykırmıştır gecenin kör karanlığına doğru, meydan okurcasına kendisini idama mahkum edenlerin suratına;

"Yaşasın tam bağımsız Türkiye! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği! Yaşasın işçiler köylüler! Kahrolsun emperyalizm!"

Son tekmeyi kendisi vurmuştur ayaklarının altındaki tabureye. Masa üzerinde birkaç tur atan tabure, yuvarlanmış masadan aşağıya. Ama ayakları masaya değer vaziyette kalmıştır ipin ucundaki adamın. Masanın çekilmesi emredilmiştir cellâda.

Tam 25 dakika sürmüştür bu işkence ipin ucunda.

İkincisi getirilmiştir başgardıyan odasına, yukarıdaki işlemler sürdürülürken. Bir öncekine az sonra can vereceği sehpa yerine, bizzat arkadaşının idamı izlettirilmiştir ikincisine. Çünkü idam hükmünün altına imza attırılan mahkeme başkanı şahsın ifadesiyle, "ibret-i müessese" olsun diyer uygulamalar.

Aynı kararlılık ve vakurla tırmanmıştır idam sehpasına ikincisi de, tıpkı birincisi gibi. İlmik bir taraftan boynuna takılırken haykırmıştır idam heyetinin suratlarına tükürür gibi.

"Ben ülkemin bağımsızlığı ve halkımın mutluluğu için şerefimle bir defa ölüyorum! Sizler, bizi asanlar, şerefsizliğinizle her gün öleceksiniz! Biz halkımızın hizmetindeyiz! Sizler Amerika'nın hizmetindesiniz. Yaşasın devrimciler, kahrolsun faşizm!"

Belki daha söyleyecek çok şeyi vardı ama daha fazlasına tahammülsüzdü idam mangası.

Onlardan önce davranıp bastı tekmeyi ayaklarının altındaki tabureye... Birincisi kadar uzun sürmedi sallanması ipin ucunda. Cellât tek ilmikle işi bitirdiğini beyan etmişti heyete.

Üçüncüsü çoktan getirilmişti başgardıyanın seyir odasına, "ibret-i müesseseden"

ders alsın diye. Ve seyrettirildi ikincinin ipe çekilişi saniye saniye.

Seyircileri kendileriydi ipe çekilenler, bir de heyet! Sahneler tekrarlanıyordu aktörleri değiştirilerek. Aynı kararlılık ve aynı onurlu duruşla, sehpadaydı üçüncüsü! Haykırdı tarihe, gecenin derinliğinde! Sanki biraz sonra ebediyen susacak o değilmiş gibi!

“Ben hiçbir çıkar gözetmedim! Halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım! Bu bayrağı bu ana kadar şerefle taşıdım! Bundan sonra bu bayrağı Türk halkına emanet ediyorum! Yaşasın işçiler, köylüler, yaşasın devrimciler, kahrolsun faşizm!”

Saat tam 03.00. Ekip bitirmişti başarıyla işini. Mahkeme heyetinin en yetkilisi, keyifle derin nefesler çekmekteydi sigarasından, sehpa yakın bir ağaca yaslanıp.

İçlerinde 35 doktorun da bulunduğu 276 kişilik bir “Milli İrade”nin, histeri çılgınlıkları ile tempo tutarak **“üçe üç - üçe üç”** diyerek onay verdiği görev tamamlanmıştı.

İşte böyle bir güne uyandı 6 Mayıs 1972 sabahı yataklarından kalkanlar! 3 eksikle uyandılar! **Deniz, Yusuf, Hüseyin** yoktu!

Hayatlarının baharında, henüz 24-25 yaşlarında idam sehpasında 11 yıl öncesinin intikam duygularına kurban edilen, bu gençler bir tek kişinin bile canına kıymamıştı. **“Ülkemizin bağımsızlığı için Amerikan emperyalizmine karşı bir mücadeleden başka bir şey istemedik”** demişlerdi savunmalarında! Zaten biliyorlardı, kelle istemek için hazırlanmıştı iddianame.

Pekii! Ya görevini başarıyla(!) ifa etmiş, ağaca yaslanarak keyifle sigarasını tütüren kimdi dersiniz? Onu da anımsatalım kısaca. O da, daha yeni, 22 Nisan 2010 tarihinde, yemekte boğularak ölen, cenazesinde, imamın “merhumu nasıl bilirdiniz!” sorusunu bile sormadığı için topluma bir ilk yaşatan **Ali Elverdi!**

iletisim@PolitikaDergisi.com

[Bu yazı, Politika Dergisi Sayı 22’de yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile özgün sayıyı indirmenizi salık verimiz. Sayı 22’yi indirmek için [buraya tıklayınız](#)]^[2]

Yorumlar

- [E-Dergi Yazıları](#) [3]
- [Tarih](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (06/05/2024 - 08:17 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/okur-makale/6-mayis-olumsuzlesebilmeyi-cagristiran-tarih>

Bağlantılar:

- [1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/editor>
[2] http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD_Sayi_22.zip
[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/e-dergi-yazilari>
[4] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>
[5] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>